

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד הימני בזה"ק פרשת וארא

חלק ה - פרשת בא

יום	וילגא	מתוך מדבש
ראשון	לט ע"א	תטז-תכג
שני	לט ע"ב	תכג-תכט
שלישי	מ ע"א	תכט-תלה
רביעי	מ ע"ב	תלה-תמא
חמישי	מא ע"א	תמא-תמו
שישי	מא ע"ב	תמו-תנג
שבת	מב ע"א	תנג-תנט

פרשת שמות תשפ"ב

עלון מס' 163



י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

משנולדו הי"ב שבטים נשתכלל הכל בעין של מעלה

מדאיתלידו ליעקב תריסר שבטין, אשתכלל פלא פגוונא דלעילא, פד חמא קדשא בריה הוא חדוותא סגיא דהאי עלמא תתאה דאשתכלל פגוונא דלעילא, אמר דילמא חס ושלום יתערבון בשאר עממין וישתאר פגימותא בכלהו עלמין.

מה עבד קדשא בריה הוא, טלטל לכלהו מהכא להכא, עד דנחתו למצרים למידר דיגריהון, בעם קשי קדל דמבזין נמוסיהון, ומבזין להון לאתחנתא בהו ולא תערבא בהדיהו, וחשיבו להון עבדין, גוברין געלן בהון נוקבתא געלן בהון, עד דאשתכלל פלא בזרעא קדישא, ובין כה ובין כה שלים חובא דשאר עמין, דכתיב (בראשית טו טז) כי לא שלם עון האמורי עד הנה, וכד נפקו, נפקו זכאין קדישין, דכתיב (תהלים קכד ד) שבטי י"ה עדות לישראל.

מתוך מדבש

מה עבד קדשא בריה הוא מה עשה הקב"ה שלא יתערבו ישראל בין האומות, טלטל לכלהו מהכא להכא טלטל את כל השבטים מכאן לכאן בגלות במקום שלא הכירו האומות את מעלתם, עד דנחתו למצרים למידר דיגריהון בעם קשי קדל דמבזין נמוסיהון עד שירדו למצרים לדור בעם קשי עורף שמבזים אותם ומבזים את מנהגיהם, ומבזין להון לאתחנתא בהו ולא תערבא בהדיהו וחשיבו להון עבדין ומבזים אותם מלהתחתן בהם ולהתערב עמהם וחשבו אותם לעבדים, גוברין געלן בהון נוקבתא געלן בהון הזכרים של המצרים מאסו בנקבות של ישראל, והנקבות של המצרים מאסו בזכרים של ישראל, והכל היתה סיבה מאתו יתברך כדי שישראל ישארו כולם זרע קודש, עד דאשתכלל פלא בזרעא קדישא עד שנשתכללו ונשלמו כל שבטי י"ה זרע קודש, שנשאו נשים אלו מאלו באופן שכולם הם זרע קודש, ובין כה ובין כה שלים חובא דשאר עמין ובין כה ובין כה נשלם העון של שאר העמים שנמצאים בא"י דכתיב כי לא שלם עון האמורי עד

משנולדו הי"ב שבטים נשתכלל הכל בעין של מעלה

מדאיתלידו ליעקב תריסר שבטין אשתכלל פלא פגוונא דלעילא משנולדו ליעקב כל הי"ב שבטים נשתכלל הכל בעין של מעלה, ר"ל כשנולדו כל הי"ב שבטים נעשו מרכבה למלכות ואז נשלמה גם מרכבה העליונה שלה דהיינו הי"ב מלאכים, פד חמא קדשא בריה הוא חדוותא סגיא דהאי עלמא תתאה דאשתכלל פגוונא דלעילא כשראה הקב"ה את השמחה הגדולה של זה העולם התחתון שנשתכלל בעין של מעלה ר"ל שראה שמחת המלכות על שנשתכללה עם הי"ב מלאכים, ושהשוו העולמות כולם ונתקשרו זה בזה, שזהו רצונו וזהו שמחתו של הקב"ה, לכן אמר דילמא חס ושלום יתערבון בשאר עממין וישתאר פגימותא בכלהו עלמין אמר הקב"ה שמא ח"ו יתערבו הי"ב שבטי י"ה בשאר העמים וישאר פגם בכל העולמות, ר"ל שאם היו נשארים ישראל בארץ כנען מקום שהיו מכירים את אבותיהם ומעלתם, אז היה חשש שירצו האומות להתחתן בהם.



כל העולמות העליונים נחרדו מפני רשב"י

אָתָא רבֵי שְׁמַעוֹן וּנְשָׁקִיָּה בְּרִישֵׁיָּה, אָמַר לֵיהּ, קָאִים בְּרֵי בְּקִיּוּמָךְ דְּשַׁעְתָּא קְיִמָּא לָךְ. יְתִיב רבֵי שְׁמַעוֹן, וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה קָאִים וּמְפָרֵשׁ מְלֵי דְרַזֵּי דְחֻכְמָתָא, וְהוּוּ אֲנָפוּי נְהִירִין בְּשִׁמְשָׁא, וּמְלִין מִתְבְּדִרִין וְטָאֲסִין בְּרִקִיעָא, יְתָבו תְּרִין יוֹמִין דְּלָא אָכְלוּ וְלָא שָׁתוּ, וְלָא הוּוּ יְדַעִין אִי הָוָה יִמָּא אוֹ לִילְיָא, כַּד נִפְקוּ יְדַעוּ דְהוּוּ תְרִין יוֹמִין דְּלָא טַעְמוּ מִיָּדִי, קָרָא עַל דָּא רבֵי שְׁמַעוֹן, (שמות לד כח) וַיְהִי שָׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וְגו', וּמָה אִי אָנֹן בְּשַׁעְתָּא חֲדָא כְּךָ, מָשָׂה דְקָרָא אֶסְהִיד בֵּיהּ וַיְהִי שָׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְגו' עַל אַחַת פְּמָה וְכַמְהָ.

כַּד אָתָא רבֵי חֲיִיא קָמִיה דְרַבֵּי, וְסָח לֵיהּ עוּבְדָא, תְּוָה רבֵי, וְאָמַר לֵיהּ רבֵי שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָבוּי, בְּרֵי רבֵי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אַרְיָא, וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה אַרְיָא, וְלָאוּ רבֵי שְׁמַעוֹן כְּשָׂאָר אַרְיֹוּתָא, עָלִיהּ פְּתִיב (עמוס ג ח) אַרְיָה שָׂאָג מִי לֹא יִירָא וְגו', וּמָה עָלְמִין דְלַעֲיָלָא מְזַדְעָזְעִין

מתוק מדבש

רבֵי שְׁמַעוֹן קָרָא עַל זֶה רבֵי שְׁמַעוֹן מִשׁ"כ בְּמִשָּׁה וַיְהִי שָׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וְגו', וּמָה אִי אָנֹן בְּשַׁעְתָּא חֲדָא כְּךָ וּמָה אִם אֲנֹן בְּשַׁעָה אַחַת כְּךָ, ר"ל אֲנֹן שִׁישְׁבֵנוּ רַק זְמַן קֶצֶר שֶׁל ב' יָמִים וְגַם לֹא הֵינּוּ עִם ה' מִמֶּשׁ כְּמִשָּׁה, עַכ"ז עֲלֵתָה בְנוּ רִצּוֹן וְתִשׁוּקָה גְדוּלָה לֵה' עַד שֶׁלֹּא זָכַרְנוּ כָל הַבְּלִי הָעוֹלָם וְאֶפִּילוּ הָאֲכִילָה וְשִׁתִּיה לֹא נִחְשְׁבוּ אֲצִלְנוּ לְכֹלָם, מָשָׂה דְקָרָא אֶסְהִיד בֵּיהּ מִשָּׁה רַבֵּינוּ שֶׁהַכְּתוּב מַעֲיֵד עֲלֵיו וַיְהִי שָׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְגו' הָרִי שֶׁהִיָּה מִמֶּשׁ עִם ה' בְּהַר וְגַם הִיָּה שֶׁם מ' יוֹם, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמְהָ שֶׁהִיָּה גְדוּל עֲנִינוּ וּמַעֲלָתוֹ לְמַעֲלָה.

כַּד אָתָא רבֵי חֲיִיא קָמִיה דְרַבֵּי כְּשָׁבָא רבֵי חֲיִיא לְפָנֵי רבֵי, וְסָח לֵיהּ עוּבְדָא וְסִיפֵר לוֹ כָּל הַמַּעֲשָׂה, (כתב הרמ"ק טעות סופרים יש כאן שהרי אחר שנפטר רבי שמעון היה אביו של רבי קיים כמו שאמרו במס' בבא מציעא דף פד סוע"ב, מי שיש לו אב יחיה וכו', אם כן האיך היה רבי חייא לפני רבי ועדיין רבי תלמיד לפני החכמים יושב בקרקע כנוצר שם, אמנם בדפוס זולצבאך הגירסא, כַּד אָתָא רבֵי חֲיִיא קָמִיה דְרַבֵּי גַמְלִיאֵל, וְלֵהֲלֵן גְרִיס וְאָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל), תְּוָה רבֵי תַמָּה רבֵי וְאָמַר לֵיהּ רבֵי שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָבוּי אָמַר לוֹ אֲבוּי בְרֵי, רבֵי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אַרְיָא וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה אַרְיָא שְׁנֵיהֶם הֵם גְּבוּרִים בְּתוֹרָה כְּאִרְיֹוּת, וְלָאוּ רבֵי שְׁמַעוֹן כְּשָׂאָר אַרְיֹוּתָא וְאִין רבֵי שְׁמַעוֹן כְּשָׂאָר הָאִרְיֹוּת ר"ל כְּשָׂאָר תְּלִמְדֵי חֲכָמִים, אֲלֵא עָלִיהּ פְּתִיב אַרְיָה שָׂאָג מִי לֹא יִירָא וְגו' שְׁכַל הָעוֹלָמוֹת מִתִּירָאִים מִמֶּנּוּ, וּמָה עָלְמִין דְלַעֲיָלָא מְזַדְעָזְעִין מִיַּנְיָה וּמָה הָעוֹלָמוֹת

הָנָה עַד צֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְאִזּוּ יִצְאוּ בְּרוּשׁ גְּדוּל, וְכַד נִפְקוּ נִפְקוּ זַפְאִין קְדִישִׁין וְכִשְׁיִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם יִצְאוּ כֹּלָם צְדִיקִים וְקְדוּשִׁים דְכְּתִיב שְׁבִטֵי י"ה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל הַשֵּׁם י"ה מַעֲיֵד עַל הַשְּׁבִטִים שֶׁהֵם בְּנֵי אֲבוֹתֵיהֶם.

כל העולמות העליונים נחרדו מפני רשב"י

אָתָא רבֵי שְׁמַעוֹן וּנְשָׁקִיָּה בְּרִישֵׁיָּה בֵּא רבֵי שְׁמַעוֹן וּנְשָׁק אֶת רבֵי אֶלְעָזָר בְּנוּ בְּרַאשׁוֹ, אָמַר לֵיהּ לְרַבֵּי אֶלְעָזָר קָאִים בְּרֵי בְּקִיּוּמָךְ דְּשַׁעְתָּא קְיִמָּא לָךְ עֲמוּד בְּנֵי בְּמַעֲמָדְךָ וְתִדְרוּשׁ עוֹד כִּי הַשַּׁעָה עוֹמֶדֶת לָךְ, הֵינּוּ מְזַל שַׁעָה שְׁהוּא בְּחֵי הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאֹת שַׁעָה עוֹמֶדֶת לָךְ וּמֵאִירָה בְּשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ הַמוֹשְׁרֵשׁ בַּהּ שְׁתוּכַל לְחַדֵּשׁ חִידוּשֵׁי תוֹרָה. יְתִיב רבֵי שְׁמַעוֹן יִשְׁב רבֵי שְׁמַעוֹן וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה קָאִים וּמְפָרֵשׁ מְלֵי דְרַזֵּי דְחֻכְמָתָא וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוּ עֲמוּד וְהִיָּה מְפָרֵשׁ דְּבִרֵי סוּדוֹת הַחֻכְמָה, וְהוּוּ אֲנָפוּי נְהִירִין כְּשִׁמְשָׁא וּפְנִיּוּ הִיוּ מֵאִירוֹת כְּהַשְׁמֵשׁ, וּמְלִין מִתְבְּדִרִין וְטָאֲסִין בְּרִקִיעָא וְדַבְרֵיו הִיוּ מִתְפֹּזְרִים וּפּוֹרְחִים בְּרִקִיעַ דְּהֵינּוּ בְּאוֹתוֹ הַרְקִיעַ שְׁנַעֲשָׂה מֵהֶם, כִּי כַךְ דִּרְכָם שֶׁל רוּי תוֹרָה כְּנוֹזֵכַר בְּפ' בְּרַאשִׁית דָּף ד ע"א, שְׁחִידוּשִׁים בְּרוּי תוֹרָה טְסִים וְעוֹלִים לְמַעֲלָה וְנַעֲשָׂה מֵהֶם רִקִיעִים, יְתָבו תְּרִין יוֹמִין דְּלָא אָכְלוּ וְלָא שָׁתוּ יִשְׁבוּ שְׁנֵי יָמִים שֶׁלֹּא אָכְלוּ וְלֹא שָׁתוּ, וְלָא הוּוּ יְדַעִין אִי הָוָה יִמָּא אוֹ לִילְיָא וְלֹא הִיוּ יוֹדְעִים אִם הוּא יוֹם אוֹ לַיְלָה, כַּד נִפְקוּ יְדַעוּ דְהוּוּ תְרִין יוֹמִין דְּלָא טַעְמוּ מִיָּדִי כְּשִׁיִצְאוּ נוֹדַע לָהֶם שֶׁהִיוּ שְׁנֵי יָמִים שֶׁלֹּא טַעְמוּ כֹּלָם, קָרָא עַל דָּא

מיניה, אָנן על אחת פּמָה וּכְמָה, גְּבָרָא דְלָא גִזַּר תְּעֵנִיתָא לְעֵלְמִין על מה דְשָׂאִיל וּבְעֵי, אָלָא הוא גּוֹזַר וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְקַיִים, קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גּוֹזַר וְאִיהוּ מְבַטֵּל, וְהִינּוּ דִתְנִן, מֵאִי דְכְּתִיב (ש"ב כג א) מוֹשֵׁל בְּאָדָם, צְדִיק מוֹשֵׁל יְרָאת אֱלֹהִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁל בְּאָדָם, וּמִי מוֹשֵׁל בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צְדִיק, דְּאִיהוּ גּוֹזַר וְהַצְדִּיק מְבַטֵּלָהּ.

מראה רבי אליעזר בחלום בדבר קבלת התפילות

תְּנִן אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵין לָךְ דְּבַר בְּחִיבוּתָא קָמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּמוֹ תְּפִלְתָּן שֶׁל צְדִיקִים, וְאֵף עַל גַּב דְּנִיחָא לִיה, זְמַנִּין דְּעָבִיד בְּעוֹתְהוֹן זְמַנִּין דְּלָא עָבִיד.

תְּנִין רַבְּנָן, זְמַנָּא תְּדָא הָוָה עֲלֵמָא צְרִיכָא לְמַטְרָא, אָתָּא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְגִזַּר אַרְבַּעִין תְּעֵנִיתָא וְלָא אָתָּא מְטְרָא, צְלִי צְלוּתָא וְלָא אָתָּא מְטְרָא, אָתָּא רַבִּי עֲקִיבָא וְקָם וְצָלִי, אָמַר מְשִׁיב הַרוּחַ וְנֹשֵׁב זֵיקָא, אָמַר וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם וְאָתָּא מְטְרָא, חֲלַשׁ דְּעֵתִיָּה דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, אֶסְתַּפֵּל רַבִּי עֲקִיבָא בְּאַנְפוּי, קָם רַבִּי עֲקִיבָא קָמִי עֲמָא וְאָמַר, אֲמַשׁוּל לְכֶם מְשָׁל לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּמִי לְרַחֲמָא דְמַלְפָּא דְרַחֲמִים לִיה יִתִּיר, וְכַד עָאֵל קָמִי מַלְפָּא נִיחָא לִיה וְלָא בְּעֵי לְמִיתָן לִיה בְּעוֹתִיָּה בְּבַהִילוֹ פִּי הֵיכִי דְלָא לִיתְפָּרַשׁ מִנִּיה, דְּנִיחָא לִיה דְּלִישְׁתַּעֵי בְּהַדִּיָּה, וְאַנָּא

מתוק מדבש

דְּעָבִיד בְּעוֹתְהוֹן זְמַנִּין דְּלָא עָבִיד לַפְעָמִים עוֹשֵׂה רְצוֹנָם וּלְפְעָמִים אֵינוֹ עוֹשֵׂה רְצוֹנָם.

ומביא מעשה מענין זה, ואמר תְּנִין רַבְּנָן, זְמַנָּא תְּדָא הָוָה עֲלֵמָא צְרִיכָא לְמַטְרָא פַּעַם אַחַת הִיא צְרִיךְ הָעוֹלָם לְגַשְׁמִים, אָתָּא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְגִזַּר אַרְבַּעִין תְּעֵנִיתָא וְלָא אָתָּא מְטְרָא בַּא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגְּדוֹל וְגִזַּר אַרְבַּעִים תְּעֵנִיּוֹת וְלֹא יָרַד גֶּשֶׁם, צְלִי צְלוּתָא וְלָא אָתָּא מְטְרָא הַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה וְלֹא יָרַד גֶּשֶׁם, אָתָּא רַבִּי עֲקִיבָא וְקָם וְצָלִי בַּא רַבִּי עֲקִיבָא וְעַמְד וְהַתְּפַלֵּל אָמַר מְשִׁיב הַרוּחַ, וְנֹשֵׁב זֵיקָא מִיֵּד נֹשֵׁב רוּחַ חֹזֶק, אָמַר וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, וְאָתָּא מְטְרָא מִיֵּד יָרַד הַגֶּשֶׁם, חֲלַשׁ דְּעֵתִיָּה דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר חֲלַשָׁה דַּעְתוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִפְּנֵי חֲלוּל הַשֵּׁם שִׂיאֲמָרוֹ הַבְּרִיּוֹת הָרִי הוּא נִרְאָה כְּצְדִיק וְאֵינוֹ כֵּן שֶׁהָרִי לֹא נַעֲנֶה בַּתְּפִלָּתוֹ כְּדַלְקָמֵן, אֶסְתַּפֵּל רַבִּי עֲקִיבָא בְּאַנְפוּי הַסְתַּכַּל רַבִּי עֲקִיבָא בְּפָנָיו שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְהָרִגִּישׁ אֶת חוֹלְשַׁת דַּעְתוֹ, מִיֵּד קָם רַבִּי עֲקִיבָא קָמִי עֲמָא עַמְד רַבִּי עֲקִיבָא לְפָנָי הַצְּבוּר, וְאָמַר אֲמַשׁוּל לְכֶם מְשָׁל לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּמִי לְרַחֲמָא דְמַלְפָּא דְרַחֲמִים לִיה יִתִּיר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דּוּמָה לֵאחֻבוֹ שֶׁל מֶלֶךְ שְׂאוּהַב אוֹתוֹ בִּיּוֹתֵר, וְכַד עָאֵל קָמִי מַלְפָּא נִיחָא לִיה וְלָא בְּעֵי לְמִיתָן לִיה בְּעוֹתִיָּה בְּבַהִילוֹ פִּי הֵיכִי דְלָא לִיתְפָּרַשׁ מִנִּיה וְכַשְׁנֹכְנַס לְפָנָיו יֵשׁ לוֹ נַחַת מִמֶּנּוּ לְכֵן אֵינוֹ רוֹצֵה לְתַתּוֹ לוֹ אֶת בְּקַשְׁתּוֹ מִיֵּד כִּדִּי שְׂלֹא יִפְרַד וְיִלַּךְ מִמֶּנּוּ, דְּנִיחָא לִיה דְּלִישְׁתַּעֵי

העליונים נחרדים מלפניו, אָנן על אחת פּמָה וּכְמָה שִׁישׁ לָנוּ לִירָא מִמֶּנּוּ, כִּי רַבִּי שִׁמְעוֹן הוּא גְּבָרָא דְלָא גִזַּר תְּעֵנִיתָא לְעֵלְמִין עַל מַה דְשָׂאִיל וּבְעֵי אִישׁ שְׂלֹא גִזַּר תְּעֵנִיתָא מֵעוֹלָם עַל מַה שֶׁשָּׂאל וְהַתְּפַלֵּל, אָלָא הוּא גּוֹזַר וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְקַיִים, קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גּוֹזַר וְאִיהוּ מְבַטֵּל וְזָכָה לְזֶה עַל יְדֵי שִׁישׁב י"ג שָׁנָה בְּמַעֲרָה עִם בְּנֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְלַמְדוֹ שֶׁם סַתְרֵי תוֹרָה, וְהִינּוּ דִתְנִין בְּמַס' מוֹעֵד קֶטֶן דָּף טז ע"ב, מֵאִי דְכְּתִיב לִי דְבַר צוֹר יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא הַקְּב"ה, שֶׁהוּא מוֹשֵׁל בְּאָדָם, צְדִיק מוֹשֵׁל יְרָאת אֱלֹהִים שִׁפִּירוּשׁוֹ כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁל בְּאָדָם וְעַם שֶׁהַקְּב"ה הוּא מוֹשֵׁל בְּאָדָם, עַכ"ז וּמִי מוֹשֵׁל בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְדִיק דֵּהֵינּוּ דְּאִיהוּ גּוֹזַר וְהַצְדִּיק מְבַטֵּלָהּ כִּי יֵשׁ כַּח בֵּיד הַצְדִּיק לְמִשׁוּל בִּירַאת אֱלֹהִים.

(דף טו ע"א, ובביאורינו כרך עמ' קמו-קמוח)

מראה רבי אליעזר בחלום בדבר קבלת התפילות

תְּנִן אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵין לָךְ דְּבַר בְּחִיבוּתָא קָמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֵין לָךְ דְּבַר חַיִּיב וְאֵהוּב לְפָנָי הַקְּב"ה כְּמוֹ תְּפִלְתָּן שֶׁל צְדִיקִים כִּי בַתְּפִלָּתָם הֵם גּוֹרְמִים יַחַד קוּב"ה וְשִׁכִּינְתִּיהָ לְמַעְלָה, וְאֵף עַל גַּב דְּנִיחָא לִיה וְאֵף עַל פִּי שֶׁתְּפִלָּתָם הִיא לוֹ לְנַחַת רוּחַ, עִם כָּל זֶה זְמַנִּין

דְּמִי לְעֵבֶדָא דְּמִלְפָא דְּבַעַא בְּעוֹתִיָּה קַמִּיה, וְלֹא בְּעֵי מִלְפָא דְּלִיעוֹל לְתַרְעִי פְּלִטְרִין, וְכָל שְׁפָן דְּלִישְׁתַּעֲי בְּהִדְיָה, אָמַר מִלְפָא, הָבו לִיה בְּעוֹתִיָּה בְּבַהִילוֹ וְלֹא לִיעוֹל הֶכָא.

כֶּךָ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אִיהוּ רַחֲמֵיָא דְּמִלְפָא, וְאֲנָא עֲבָדָא, וּבְעֵי מִלְפָא לְאַשְׁתַּעֲי בְּהִדְיָה כָּל יוֹמָא, וְלֹא יִתְפָּרִישׁ מִנְיָה, וְאֲנָא לֹא בְּעֵי מִלְפָא דְּאִיעוֹל תַּרְעִי דְּפְלִטְרִין, נַח דַּעְתִּיָּה דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר.

אָמַר לִיה, עֲקִיבָא, תָּא וְאִמָּא לָךְ מִלְתָּא דְּאַתְחִזְיָא לִי בְּחִלְמָא, הַאי פְּסוּקָא דְּכְתִיב (יִרְמִיָּה ז טו) וְאַתָּה אַל תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעָם הַזֶּה וְאַל תִּשָּׂא בְּעַדָם רְנָה וְתִפְלָה וְאַל תִּפְגַּע בֵּי, תָּא חֲזִי, תְּרִיסַר טוֹרֵי אֶפְרַסְמוֹנָא (דְּכִיָּא), עָאֵל הַהוּא דְּלִבִּישׁ חוֹשְׁנָא וְאַפּוֹדָא, וּבַעַא מִן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיחָס עַל עֲלְמָא, וְעַד הָאִידְנָא תְּלִי אִיהוּ.

מתוק מדבש

דְּאַתְחִזְיָא לִי בְּחִלְמָא בָּא וְאוֹמַר לָךְ מַה שְׁנֵרָאָה לִי בַחלוֹם הַאי פְּסוּקָא, דְּכְתִיב וְאַתָּה אַל תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעָם הַזֶּה וְאַל תִּשָּׂא בְּעַדָם רְנָה וְתִפְלָה וְאַל תִּפְגַּע בֵּי כִי אֵין עֵתָה עַת רְצוֹן לְתַפְלָה, וּבָא הַחלוֹם לְנַחַם אֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׂאֵין הַטַּעַם לְכַךְ שֶׁתִּפְלַתּוֹ לֹא נִתְקַבְּלָה בְּשִׁבִיל שְׂאִינוֹ רְאוּי ח"ו, אֵלָא לְפִי שְׁלֹא הִיתָה עַת רְצוֹן לְמַעְלָה לְקַבֵּל הַתְּפִלוֹת מִפְּנֵי עוֹן הַדּוֹר, וְהַמְשִׁיךְ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּבִרְוֵי וְאִמַר לְר"ע תָּא חֲזִי בָּא וְרָאָה מַה שְׂרָאִיתִי עוֹד בַּחלוֹם, כִּי בִכַח תְּפִלְתִּי עַל הַגְּשָׁמִים תְּרִיסַר טוֹרֵי אֶפְרַסְמוֹנָא דְּכִיָּא בִּי"ב הַרִים שְׂגָדִלִים בְּהֵם אֶפְרַסְמוֹן טְהוֹר, הֵם סוּד י"ב אִוּרוֹת שְׂבַהֲיִכֵל קוֹדֵשׁ קְדָשִׁים שֶׁל עוֹלָם הַבְּרִיאָה הַמְשַׁתְּלָשִׁים וְיִוָּרְדִים שֶׁם מִיסוּד דְּבִינָה הַנִּקְרָאת אֶפְרַסְמוֹן, עָאֵל הַהוּא דְּלִבִּישׁ חוֹשְׁנָא וְאַפּוֹדָא נִכְנַס שֶׁם מִלְאָךְ מִיכָאֵל שֶׁרֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא כְּהֵן גְּדוֹל שֶׁל מַעְלָה הַלְבוּשׁ חֲשׁן וְאַפּוֹדָא, וְנִכְנַס שֶׁם לְלַמַּד זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים בְּדַבְרֵי הַגְּשָׁמִים, וּבַעַא מִן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיחָס עַל עֲלְמָא וְהַתְּפַלֵּל וּבַקֵּשׁ מֵהַקַּב"ה לְחוּס וּלְרַחֵם עַל הָעוֹלָם לְהוֹרִיד גְּשָׁמֵי בְּרַכָּה, וְעַד הָאִידְנָא תְּלִי אִיהוּ וְעַד הַעַת שְׂאֵתָה בָּאת לְהַתְּפַלֵּל הִיתָה תְּפִלְתּוֹ תְּלוּיָה וְלֹא נִתְקַבְּלָה, לְכֵן לֹא נַעֲנִיתִי גַם אֲנִי בַתְּפִלְתִּי, עַד שְׂבִינִי לְבִינִי ע"י תְּפִלְתָּנוּ נִתְרַצָּה הַקַּב"ה וְנַעֲשֶׂה עַת רְצוֹן לְמַעְלָה, לְכֵן נִתְקַבְּלָה תְּפִלְתְּךָ, בְּאוֹפֵן שֶׁתְּפִלְתִּי גְרַמָּה שֶׁתְּקוּבֵל תְּפִלְתְּךָ.

(דף טו ע"א, ובכיאורינו כרך עמ' קמח-קנ)

בְּהִדְיָה כִּי יֵשׁ לוֹ נַחַת לְדַבֵּר עִמוֹ, וְאֲנָא דְּמִי לְעֵבֶדָא דְּמִלְפָא דְּבַעַא בְּעוֹתִיָּה קַמִּיה וְאֲנִי דוּמָה לְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ הַמְּבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ לְפָנָיו, וְלֹא בְּעֵי מִלְפָא דְּלִיעוֹל לְתַרְעִי פְּלִטְרִין וְאֵין הַמֶּלֶךְ רוֹצֵה שִׁיכְנוֹס לְשַׁעְרֵי הַיְכָלוֹ, וְכָל שְׁפָן דְּלִישְׁתַּעֲי בְּהִדְיָה וְכֵל שְׂכָן שְׂאִינוֹ רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמוֹ, אָמַר מִלְפָא לְעַבְדֵי הָבו לִיה בְּעוֹתִיָּה בְּבַהִילוֹ וְלֹא לִיעוֹל הֶכָא תְּנוּ לוֹ בְּקִשְׁתּוֹ בְּמַהֲרָה וְלֹא יִכְנַס לְכָאן.

כֶּךָ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אִיהוּ רַחֲמֵיָא דְּמִלְפָא, וְאֲנָא עֲבָדָא כֶּךָ הוּא הַנִּמְשָׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הוּא אֲהוּב שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי דוּמָה לְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, ר"ל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הוּא עוֹבֵד אֶת הַקַּב"ה מֵאַהֲבָה וְהוּא בְּמַדְרַגַת בֶּן, לְכֵן וּבְעֵי מִלְפָא לְאַשְׁתַּעֲי בְּהִדְיָה כָּל יוֹמָא וְלֹא יִתְפָּרִישׁ מִנְיָה הַמֶּלֶךְ רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמוֹ כֵּל יוֹם וְרוֹצֵה שְׁלֹא יִפְרַד מִמֶּנּוּ, כִּי הַקַּב"ה אוֹהֵבוֹ וְחַפֵּץ שִׂיאֲרִיךְ בַּתְּחִינָתוֹ לְתוֹקֵף הַאֲהַבָּה כִּי כֵל דְּבִרְוֵי הֵם עֲרַבִים לְפָנָיו, וְאֲנָא לֹא בְּעֵי מִלְפָא דְּאִיעוֹל תַּרְעִי דְּפְלִטְרִין וְאֲנִי אֵין הַמֶּלֶךְ רוֹצֵה שֶׁאִכְנַס בְּשַׁעְרֵי הַיְכָלוֹ, כִּי אֲנִי עוֹבֵד אֶת ה' מִירָאָה כְּעַבְדֵי אֶת רַבּוֹ, לְכֵן הוּא מִמְלֵא אֶת בְּקִשְׁתִּי מִיד כְּדֵי שֶׁע"י אֲרִיכוֹת הַדְּבָרִים לֹא יִבָּא גִסוֹת בְּלִבִּי וְח"ו אִסִּיר אֶת הִירָאָה מִעַל פָּנָי, נַח דַּעְתִּיָּה דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר עַל יְדֵי שִׁידְעוֹ כֵּל הָעָם טַעַם הַדְּבָר מַה שְׁלֹא נַעֲנָה וְלֹא יִהְיֶה חִלוֹל הַשֵּׁם ח"ו.

אָמַר לִיה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר עֲקִיבָא, תָּא וְאִמָּא לָךְ מִלְתָּא

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל



פורמנט כּיּוּס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]



פורמנט רגיל [cm 24/17]



פורמנט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

